



Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.223/2022/31.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2023. február 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. március 24. napján meghozott – helyesen: 22.B.118/2021/61-IV. számú ítéletét

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

Ezt meghaladóan a Fővárosi Törvényszék – helyesen 22.B.118/2021/61-IV. számú ítéletét Terhelt3 III. r., Terhelt8 VIII. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak vonatkozásában megváltoztatja:

Terhelt3 III. r. vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 (négy) év próbaidőre felfüggeszti, közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi.

Terhelt3 III.r. vádlott a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Terhelt8 VIII. r. vádlott vonatkozásában a Békéscsabai Járásbíróság 10.B.273/2016/18. számú – helyesen – ítéletének hatályon kívül helyezésére, az alkalmazott próbára bocsátás megszüntetésére, valamint a folytatólagosan elkövetett zaklatás vétsége miatti büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

Terhelt8 VIII. r. vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 1 (egy) év 2 (kettő) hónapra, a felfüggesztés próbaidejét 2 (kettő) év (6) hat hónapra enyhíti.

Terhelt10 X. r. vádlott 1 rendbeli felbújtóként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat-felhasználásának vétsége kapcsán felhívott jogszabályhelyet a Btk. 345. §-ára helyesbíti.

Terhelt8 VIII. r. és Terhelt10 X. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

Az ítélet bevezető részéből az előkészítő ülés napjának feltüntetését mellőzi.

Terhelt3 III. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: igazolványszám1;

Terhelt7 VII. r. vádlott születési ideje helyesen: dátum1., anyja neve: név15, állandó tartózkodási kártyájának száma: igazolványszám2; lakcíme: lakcím1. szám

Terhelt8 VIII. r. vádlott lakcíme: lakcím2. szám, tényleges tartózkodási helye és kézbesítési címe: lakcím3.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt3 III. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r. és Terhelt10 X. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A másodfokú ítéletnek az elsőfokú ítéletet Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vonatkozásában hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróságot új eljárására utasító rendelkezésével szemben az ügyészség a kézbesítéstől számított nyolc napon belül jelenthet be fellebbezést.

Az ítélet egyéb rendelkezéseivel szemben további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Nyomozó Ügyészség a Fővárosi Törvényszékre 2021. március 8. érkezett Ny.2032/2019. számú vádiratával emelt vádat Terhelt1 és társaival szemben hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt. A Fővárosi Törvényszék 2021. május 26. napján kelt 22.B.118/2021/26. számú végzésével felhívta a nyomozó ügyészséget a Be. 493. § (1) bekezdés alapján a vádirat hiányosságainak pótlására, mely felhívásra a Fővárosi Nyomozó Ügyészség a Fővárosi Törvényszékre 2021. június 17. napján érkezett átiratában a felhívásnak eleget téve a vádiratot kiegészítette. Ezt követően a törvényszékre 2021. április 13. napján érkezett Ny.259/2021. számú vádiratával a Fővárosi Nyomozó Főügyészség Terhelt13 vádlottat – akivel szemben a nyomozati szakban az eljárást elkülönítette, és akinek a neve névváltozás következtében Terhelt1-I.ra változott – a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő kötelesség megszegésére

irányuló hivatali vesztegetés büntetével vádolta. A törvényszék 2021. június 25. napján kelt 22.B.148/2021/8. számú végzésével az ügyet az előtte folyamatban lévő 22.B.118/2021. számú ügghöz egyesítette.

[2] A Fővárosi Törvényszék az ügyben 2021. szeptember 27. napján Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r. Terhelt12 XII. r. és Terhelt13 XIII. r. vádlottal szemben előkészítő ülést tartott, amelyen a 22.B.118/2021/35-I. számú végzésével I. r., II. r., III. r., IV. r., VI. r., VIII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r. és a XII. r. vádlott vonatkozásában a Be. 504. § (3) bekezdés alapján elfogadta a vádlottak beismerő nyilatkozatát.

[3] Terhelt9 IX. r. vádlott setében a IX. r. vádlott és a Fővárosi Nyomozó Ügyészség között 2020. november 18. napján megkötött Ny.2032/2019. számú egyezséget, míg Terhelt10 vonatkozásában a X. r. vádlott és a Fővárosi Nyomozó Ügyészség között 2020. december 16. napján megkötött Ny.2032/2019. számú egyezséget a Be. 733. § alapján jóváhagyta.

[4] A Fővárosi Törvényszék 2022. március 21. napján Terhelt11 XI. r. vádlott és terhelt13 XIII. r. vádlott vonatkozásában tartott előkészítő ülést, ahol a XI. és XIII. r. vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadása után a két vádlottal szemben ítéletet hozott. Az ítélettel szemben terhelt13 XIII. r. vádlott védője jelentett be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében. A másodfokú eljárás a Fővárosi Ítéltábla előtt Bf.228/2022. számon van folyamatban.

[5] A Fővárosi Törvényszék a 2022. március 21. és 2022. március 24. napján tartott tárgyalás alapján meghozott és kihirdetett 22.B.118/2021/61. számú ítéletével

- terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 15 rendbeli hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 294. § (1) bekezdés (3) bekezdés I. fordulat a/aa) pont, b) pont]; 8 rendbeli befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont]; 2 rendbeli hivatali visszaélés büntetében [a Btk. 305. § c) pontja] 1 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétségében, és ezért halmazati büntetésül 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 500 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 1.000.000 forint pénzbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, és a közterületfelügyelői foglalkozás gyakorlásától végleges eltiltásra ítélte, valamint vele szemben 785.000 forintra vagyonekobzást is alkalmazott; rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, a vádlott által bűnügyi felügyeletben töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról és a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak végrehajtásról

- Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 13 rendbeli vesztegetés elfogadásának büntetében [a Btk. 294.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés I. fordulat a/ aa) pont, b) pont], 9 rendbeli befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont], hivatali visszaélés büntetében [Btk. 305. § c) pont], továbbá hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], és ezért halmazati büntetésül 4 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 500 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 1.000.000 forint pénzbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, továbbá a közterületfelügyelői foglalkozás gyakorlásától végleges eltiltásra ítélte, és vele szemben 715.000 (hétszáztizenötezer) forintra vagyonekobzást is alkalmazott; rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, a vádlott által bűnügyi felügyeletben töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról és a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak végrehajtásról

- Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 14 rendbeli hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés], 15 rendbeli befolyás vásárlásának

büntetésében [Btk. 298.§ (1) bekezdés a) pontja], és ezért halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá akként rendelkezett, hogy a vádlott a büntetés fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra

- Terhelt4 IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyás vásárlásának büntetésében [Btk. 298. § (1) bekezdés a) pont] és ezért 300 napi tétel, napi tételenként 3000 forint, összesen 900.000 forint pénzbüntetésre ítélte; rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak végrehajtásról

- terhelt6 VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetésében [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] és ezért 1 év, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte; rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról

- Terhelt7 VII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli hivatali vesztegetés büntetésében [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], és ezért halmazati büntetésül 1 év 10 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte; rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról

- Terhelt8 VIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetésében [Btk. 293.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés] és felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetésében [Btk. 305.§ c) pont]; a vádlott vonatkozásában a Békéscsabai Járásbíróság 10.B.273/2016. számú végzését hatályon kívül helyezte, és az alkalmazott próbára bocsátást megszüntette; a VIII. r. vádlottat halmazati büntetésül – a próbára bocsátás megszüntetése folytán a folytatólagosan elkövetett zaklatás vétsége miatt is – 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte; rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról

- Terhelt9 IX. r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetésében [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], és ezért 350 napi tétel, napi tételenként 3000 forint, összesen 1.050.000 forint pénzbüntetésre ítélte; rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak végrehajtásról

- Terhelt10 X. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli hivatali vesztegetés büntetésében [Btk. 293.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés] és felbújtóként, folytatólagosan elkövetett hamis magán-okirat felhasználásának vétségében [Btk. 305.§]; ezért a X. r. vádlottat 1 év 2 hónap, végrehajtásában 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte; rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról

- Terhelt12 XII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetésében [Btk. 293. § (1) bekezdés (2) bekezdés], és ezért 1 év, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte; rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról

- Terhelt5 V. r. vádlottat 2 rendbeli hivatali vesztegetés büntetés [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] büntette miatt emelt vád alól felmentette.

[6] Az ítélet Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. vádlottakkal szemben 2022. március 24. napján, terhelt6 VI. r. vádlottal szemben 2022. március 28. napján, Terhelt12 XII. r. vádlott és Terhelt9 IX. r. vádlott vonatkozásában 2022. április 16. napján jogerőre emelkedett.

[7] Az ítélettel szemben Terhelt1 I. r. vádlott és védője, Terhelt2 II. r. vádlott és védője, Terhelt3 III. r. vádlott és védője a büntetés enyhítéséért, Terhelt7 VII. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében, Terhelt8 VIII. r. vádlott védője a büntetés enyhítéséért és előzetes mentesítésért, Terhelt10 X. r. vádlott védője előzetes mentesítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.429/2022/11. számú átiratában rögzítette, hogy a fellebbezés irányultságára tekintettel a felülbírálat Terhelt7 VII. r. vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel teljeskörű, míg kizárólag a kiszabott büntetést sérelmező fellebbezésekre figyelemmel I., II., III., VIII. és X. r. vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Az elsőfokon eljáró törvényszék az I., II., III., és X. r. vádlottak vonatkozásában a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket maradéktalanul feltárta, és ítélete indoklásában azokat értékelte. A bíróság által kiszabott büntetések igazodnak ezen vádlottak terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyához, bűnösségük fokához és a vádlottak társadalomra veszélyességéhez, erre figyelemmel az I., II., III. r. vádlottak és a védőik, továbbá a VIII. r. vádlott védőjének büntetés enyhítését célzó fellebbezése nem foghatnak helyt, mert az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések enyhítése esetén az már nem lenne alkalmas a Btk. 79. §-ában írt büntetés célok elérésére. A VIII. és X. r. vádlottak védőinek az előzetes mentesítés megadására irányuló fellebbezése az e vádlottak terhére rótt kiemelkedő tárgyi súlyú korrupciós bűncselekmények miatt kiszabott büntetések mellett nem foghat helyt. A VII. r. vádlott és védője felmentésre irányuló fellebbezése kapcsán kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a VII. r. vádlott tagadásával szemben a bíróság mérlegelési jogkörében megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, így felülbírálatra alkalmas. A bíróság ítélete indoklásában részletesen kifejtette, hogy a VII. r. vádlott tagadásával szemben az őt érintő tényállást miért alapozta elsősorban a bírói engedéllyel törvényesen lefolytatott titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés során beszerzett lehallgatási adatokra, az I. r. vádlottól lefoglalt feljegyzésre, valamint arra a tényre, hogy a VII. r. vádlott terhére rótt korrupciós bűncselekmények passzív oldalán álló I. és II. r. vádlottak bűnösségüket beismerő vallomását a bíróság elfogadta. A rögzített tényállás alapján a bíróság okszerűen következtetett a VII. r. vádlott bűnösségére, és a terhére rótt korrupciós bűncselekményt törvényesen minősítette. A törvényszék a VII. r. vádlottat érintően is feltárta a bűnösségi körülményeket, és azokat értékelve helytállóan határozta meg a VII. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés fajtáját és mértékét, így az enyhítésre irányuló másodlagos fellebbezés sem vezethet eredményre. Az elsőfokú bíróság járulékos rendelkezései is törvényesek, csupán azt jegyezte meg az ügyészség, hogy az elsőfokú ítélet sorszámát nem megfelelően jelölte az elsőfokú bíróság, továbbá szükségtelenül tüntette fel az előkészítő ülés határnapját is. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta az ítélet sorszámának pontosításával és a bevezető részből az előkészítő ülésre utalás mellőzésével.

[9] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indoklásában a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kiemelte, hogy védenca a vádirati tényállással egyezően elismerte a büntetőjogi felelősségét, lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogáról elsőként a vádlottak közül, ezzel az eljárás gyors és eredményes lezárását megkönnyítette az elsőfokú bíróság számára, enélkül az eljárás akár évekig is elhúzódhatott volna. A büntetés enyhítését célzóan azzal érvelt, hogy az I. r. vádlott három gyermeket nevel

feleségével közösen, közülük két gyermeke kiskorú. Az egyik kiskorú gyermeke tartósan beteg – súlyos asztmában és immunhiányban szenved – emellett feleségével idős, beteg, önmaguk ellátására képtelen szülei ápolásáról is gondoskodnak. Étfutárként folyamatos munkaviszonnyal rendelkezik, amely mellett a Magyar Katolikus Egyháznál önkéntes, ingyenes munkát is végez. Az öt éve húzódó eljárás, és az ezzel járó lelki terhek következtében pszichiátriai kezelés alatt áll visszatérő depresszív panaszai miatt. További enyhítő körülmény, hogy a cselekmény elkövetése óta öt év telt el. Összességében elmondható az I. r. vádlottról, hogy személyi körülményei rendezettek, családapaként folyamatosan dolgozik és segíti családját, a társadalom hasznos tagjának tekinthető. Mindezek alapján védecével szemben enyhébb büntetés – rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés – kiszabását, továbbá a Btk. 38. § (3) bekezdése alapján a büntetés fele részének letöltése utáni feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének alkalmazását kérte.

[10] Terhelt2 II. r. vádlott védője írásbeli fellebbezésében a súlyosító körülmények köréből a korrupciós bűncselekmények elszaporodottságára utalás mellőzését kérte, miután álláspontja szerint ezen bűncselekmények 2018 évben nem mutattak jelentősen növekvő tendenciát az előző időszakhoz képest, erre vonatkozóan az eljárás során semmiféle adat nem merült fel. Az elsőfokú bíróság ezen kívül álláspontja szerint nem értékelte kellő nyomatékkel azt a körülményt, hogy a II. r. vádlott az előkészítő ülésen lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogáról, ezzel jelentősen elősegítve az eljárás gyors lefolyását. További enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy védenccé hosszabb ideje áll a büntetőeljárás súlya alatt, egészségi állapota a büntetőeljárás hatálya alatt tovább romlott, számára a büntetés-végrehajtási intézetben töltött idő fokozottan megterhelő volt. A II. r. vádlott rendezett családi életet él, 2020. február 1. napja óta a cég15-nél szervíztechnikusként, majd 2022 áprilisa óta magasabb pozícióban, szervízkoordinátorként dolgozik, kiskorú gyermekéről és a velük egy háztartásban élő édesanyja tartásáról gondoskodik, továbbá jelen ügyet megelőzően, és azóta sem került összetűzésbe a törvénnyel. Mindezekre tekintettel a II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését és a Btk. 38. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazását indítványozta.

[11] Terhelt3 III. r. vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő jelentőséggel és súllyal mindazon nagyszámú enyhítő körülményt, amelyeket az eljárásban feltártak. A többszörös halmazat kapcsán előadta, hogy a jogellenes magatartások számát tekintve az csupán felét teszi ki a bűncselekmények rendbeliségének, miután minden egyes bűncselekmény esetenként két közterületfelügyelővel kapcsolatban valósul meg. Nyomatékos enyhítő körülmény, hogy a III. r. vádlott a nyomozás kezdeti szakaszától együttműködött az eljáró hatósággal, legjobb tudása és emlékezete szerint feltárta az egyes tényállások részleteit, jelentős mértékben elősegítette a megvalósult bűncselekmények tényállásának teljeskörű feltárását, az elkövetési magatartások pontos megállapíthatóságát. Megbánást tanúsító magatartását igazolja a teljes cselekvőségét feltáró, bűnösségét is elismerő, tényekkel igazolt vallomása. A közterület-foglalási engedélyezési eljárás szabályainak változását, rugalmatlanná válását bemutató érvelt emellett, hogy a kialakult környezetben képtelenség volt jogszerűen végezni a tevékenységet. 2016 év végén, 2017 év elején ismerték fel a közterület-felügyelők, hogy számukra mekkora „üzleti lehetőséget” rejt a közterület-foglalási engedélyek kiadásának teljesen megváltozott rendszere. Védenccé két lehetőség között tudott választani: kockáztatja a helyszíni vagy szabálysértési bírságok kiszabását, vagy lefizeti a közterület-felügyelőket. III. r. vádlott a rossz utat választotta, amikor I. és II. r. vádlottak felajánlását elfogadta. Mindezen tényezők, valamint a III. r. vádlott személyi körülményeinek figyelembevételével – féltetvére gondnoka, édesanyját 2021. évben elvesztette, egészségi állapota megromlott – a büntetés enyhítését kérte, kiemelve azt is, hogy munkájáért egy filmes produkció köszönetét fejezte ki felé, illetve vele szemben újabb büntetőeljárás nem

indult. Szintén enyhítő körülmény az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett további időmúlás is. Minderre figyelemmel a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztését indítványozta hosszabb próbaidő meghatározásával.

[12] Terhelt7 VII. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését fenntartotta azzal, hogy jogerős elítélés esetén védencc előzetes mentesítésben részesítését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert a tényállás hiányos, illetve részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, és az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, a bizonyítékokat tévesen értékelte. Kifogásolta, hogy az ítéletben a bűncselekmény elkövetésének ideje és helye nincs pontosan meghatározva. A VII. r. vádlott által hivatkozott, a cím36 szám alatti étteremben bevezetett kuponrendszer, valamint az I. r. vádlottól lefoglalt feljegyzés bizonytalansága miatt nem lehet egyértelműen azt a megállapítást tenni, hogy VII. r. vádlott havi 20.000 forintot fizetett volna az I. és II. r. vádlottnak. Nem került tisztázásra a VII. r. vádlott általi állítólagos közterület túlhasználat ténye sem, ami a vádbeli bűncselekmény motívuma lehetett, miután a VII. r. vádlott rendelkezett közterülethasználati engedéllyel a terasz üzemeltetéséhez. Ezen felül álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tulajdoníthatott volna olyan bizonyító erőt I. és II. r. vádlottak beismerő nyilatkozatának, hogy lényegében ezen vallomások alapján VII. r. vádlott bűnösségét megállapítsa. Összegzésül a védő azzal érvelt, hogy Terhelt7 VII. r. vádlott rendelkezett a terasz üzemeltetéséhez közterület engedéllyel, így nem volt oka, hogy a közterület-felügyelőknek előnyt nyújtson. Védencc kuponrendszert működtetett az étteremben, ami évi 20.000 forint volt, és amely I. és II. r. vádlott részére is járt, tekintve, hogy az étteremben törzsvásárlók voltak, azt nem hivatalos személy minőségükre tekintettel kapták, így VII. r. vádlott oldalán a befolyásolás szándéka fel sem merült. A tényállási elemek kétséget kizáró bizonyítottságának hiányában – az in dubio pro reo büntetőeljárás alapelvre is figyelemmel – a VII. r. vádlott terhére a bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg, ezért elsődlegesen a VII. r. vádlott felmentését indítványozta. A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezés kapcsán azzal érvelt, hogy a VII. r. vádlott büntetlen előéletére, családi körülményeire és a jelentős időmúlásra figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés tartamának és felfüggesztés próbaidejének jelentős enyhítésére van lehetőség, továbbá elítélés esetén védencc előzetes mentesítésben részesítését kérte.

[13] Terhelt8 VIII. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakra reagálva azzal érvelt, hogy a VIII. r. vádlott terhén megállapított bűncselekmény súlyos, egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető bűncselekmény, azonban kiemelkedő tárgyi súlyúnak nem tekinthető, miután a jogalkotó az adott cselekmény absztrakt társadalomra veszélyességét az egyes bűncselekmények büntetési tételében határozta meg. Védencc vonatkozásában enyhítő körülményként értékelendő megbánást tanúsító, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása, az elévülési időt csaknem elérő időmúlás, a két kiskorú gyermek eltartásról, valamint beteg édesanyjáról való gondoskodás. A VIII. r. vádlott 26 főt foglalkoztató céget vezet évek óta egyedül, ügyvezetői minőségének megtartására nemcsak a családjának, hanem a 26 alkalmazottnak és családjának is feltétlenül szüksége lenne. A vádlottal szemben a cselekmény elkövetése óta újabb büntetőeljárás nem indult, törvénytisztelő életmódot folytat, ami a személyében rejlő társadalomra veszélyesség csekély fokára, illetve hiányára enged következtetni. Mindezek alapján a szabadságvesztés büntetés tartamának és a felfüggesztés próbaidejének enyhítését, a vádlott előzetes mentesítését indítványozta.

[14] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész előzetes bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[15] Terhelt1 I. r. vádlott védője perbeszédében az írásban benyújtott indokolással egyezően fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint a büntetéskiszabás során a belső arányosság nem valósult meg, semmi nem indokolja az I. r. és a II. r. vádlott büntetése közötti ilyen mértékű különbségtételt. Az I. rendű vádlott ugyan már volt büntetve, azonban a jelentős számú enyhítő körülményre és a vádlott személyi körülményeire is figyelemmel az elsőfokú ítélettel kiszabott büntetés mértéke eltúlzott, így annak jelentős enyhítésére tett indítványt.

[16] Terhelt2 II. r. vádlott védője perbeszédében a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését az írásban benyújtott fellebbezés-indokolás szerint fenntartotta.

[17] Terhelt3 III. r. vádlott védője perbeszédében azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során nem kellő súllyal értékelte az enyhítő körülményeket, illetve a többszörös halmazatot eltúlzottan vette figyelembe súlyosító körülményként. Álláspontja szerint semmi nem indokolja a korrupciós bűncselekmények elszaporodottságának súlyosító körülményként való értékelését, miután e bűncselekmények száma a statisztika szerint az elmúlt időszakban stagnált. Nyomatékos enyhítő körülmény ezzel szemben a vádlott beismerő vallomása, büntetlen előélete. A vádlott egészségi állapota az eljárás alatt jelentősen megromlott, testvére tartásán túl gondnokaként is eljár, amit szintén enyhítő körülményként kell értékelni. Mindezekre figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztését indítványozta.

[18] Terhelt7 VII. r. vádlott védője perbeszédében az írásban benyújtott fellebbezéssel egyezően elsődlegesen a VII. r. vádlott felmentését kérte, továbbá másodlagosan a büntetés enyhítésére és a vádlott előzetes mentesítésben részesítésére tett indítványt.

[19] Terhelt8 VIII. r. vádlott védője perbeszédében a generális és speciális prevenció összefüggését kiemelve kérte a VIII. r. vádlott előzetes mentesítésben részesítését.

[20] Terhelt10 X. r. vádlott védője perbeszédében a vádlott előzetes mentesítésére vonatkozó indítványát fenntartotta, melyet az egyezség megkötésekor az ügyészség sem kifogásolt, és az elsőfokú tárgyaláson perbeszédében az ügyész sem ellenzett.

[21] A nyilvános ülésen jelen lévő Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlott személyi körülményeire nyilatkozott, I., II., III. és VIII. r. vádlott felszólalásában megbánását fejezte ki. Ezen túlmenően Terhelt3 III. r. vádlott hivatkozott a megváltozott eljárási rend rugalmatlanságára, amely miatt e cselekmény elkövetésére kényszerült. Terhelt7 a nyilvános ülésen nem kívánt felszólalni.

[22] Az ítéltábla a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A bejelentett fellebbezések irányultságára tekintettel a felülbírálat az egyes vádlottak vonatkozásában különbözőképpen alakult: Terhelt7 VII. r. vádlott esetében – miután a vádlott és a védő elsődlegesen felmentésért jelentett be fellebbezést – a Be. 590. § (2) bekezdésére tekintettel teljeskörű volt, azaz kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[23] A Be. 590. § (10) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a (2) bekezdés szerint bírálja felül. A VII. r. vádlott vonatkozásában a történeti tényállást az elsőfokú bíróság az I/19. tényállásban rögzítette, amely tényállás e cselekmény kapcsán Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak elkövetési magatartását is meghatározta. A Kúria BH2021. 327. számú döntésében kifejtette, hogy a másodfokú eljárásban a Be. 590. § (10) bekezdése szerinti teljes körű felülbírálatot megalapozó fellebbezések esetében ugyanazon bűncselekménynek kizárólag az ugyanazon törvényi tényállásba ütköző bűncselekmény minősül. Az ugyanazon kifejezés nem azonosítható a szorosan összefüggő bűncselekményekkel, mert ez kiterjesztő értelmezést eredményezne, ami a jogalkotói szándékkal ellentétesen minden ügyben lehetővé tenné az „összefüggés” egyedi vizsgálata alapján - a bejelentett korlátozott fellebbezés ellenére - a teljes felülbírálatot. Ugyancsak nem értelmezhető az ugyanazon bűncselekmény ugyanazon cselekményként, azaz nem a történeti tényállásnak, hanem a törvényi tényállásnak kell egyezőnek lennie. Jelen esetben pedig a törvényszék a VII. r. vádlott büntetőjogi felelősségét hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1)-(2) bek.], az I. és II. r. vádlottét hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 294. § (1)-(2) bek., (3) bek. a) pont aa) alpont, b) pont] állapította meg. E két bűncselekmény egymással szoros összefüggésben áll és egymást feltételező, azonban nem azonos, így a VII. r. vádlott és védője felmentésre irányuló fellebbezése – azaz a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést sérelmező fellebbezése – sem eredményezett I. és II. r. vádlott tekintetében teljeskörű felülbírálatot.

[24] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt8 VIII. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak vonatkozásában a bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (3) bekezdése szerint elfogadva hozta meg érdemi döntését. A Be. 580.§ (2) bekezdés a) és b) pontja alapján az ítélet ellen a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt nincs helye fellebbezésnek, amennyiben a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta. E rendelkezés figyelembevételével az elsőfokú ítélet ellen a vádlottak és védőik a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést, így az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül.

[25] A Be. 590.§ (5) bekezdése azonban akként rendelkezik, hogy a másodfokú bíróság ebben az esetben is az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében felülbírálja

[26] a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén

aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy

ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, továbbá

d) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést.

[27] Ezen kívül a Be 590. § (7) bekezdése alapján a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[28] Az eljárási szabályok megtartásának vizsgálata során észlelte az ítéltábla, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező

résszel ellentétes, miután Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak terhén megállapított 1-1 rendbeli, a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette vonatkozásában tényállást az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása nem tartalmaz.

[29] Mint ahogyan a Kúria BH2021. 193. számú eseti döntése [17] pontjában is rögzítette, a bíróság indokolási kötelezettségének teljesítése közjogi és perjogi szabályokból fakadó kötelezettség, amely nem diszkrecionális, hanem törvényileg szabályozott. A bírói döntés indokolásának megléte törvényileg egzakt kötelezettség, legfeljebb mikéntje lehet mérlegelés tárgya; ez utóbbi immár relatív eljárási szabálysértés körébe tartozó [Be. 609. § (2) bek. d) pont]. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 13. § (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróság határozatát - ha a törvény kivételt nem tesz - indokolni köteles. Értelemszerűen, ha az indokolási kötelezettséghez kapcsolódó eljárási szabálysértés kifejezett törvényi szabály sérelmével jár, és nem mérlegelés körébe vonható, akkor az az eljárási sérelem nem lehet relatív szabálysértés, hanem feltétlen hatályon kívül helyezéshez vezető, vagyis abszolút eljárási szabálysértés. Nyilvánvalóan ilyennek tekintendő, ha a bűnösség kimondásáról szóló rendelkezéshez tartozó tényállás, vagyis e rendelkezés ténybeli alapja teljes egészében hiányzik ([19]-[21] pontok).

[30] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában rögzítette, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében – miután a védelmi fellebbezések kizárólag a büntetésre irányultak – az ítéletet a Be. 562. § (2) bekezdését alkalmazva indokolta, azaz az indokolás az 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjában és az 564. § (4) bekezdésében meghatározottakat tartalmazza (31. oldal hatodik bekezdés). Hasonlóan rendelkezik a Be. 562. § (4) bekezdése is, amely kimondja, hogy ha a bíróság elfogadta a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát és erre alapítva állapította meg a terhelt bűnösségét, az ítélet indokolása az 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjában meghatározottakból és a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására, valamint az alkalmazott jogszabályokra való utalásból is állhat. Mindkét rendelkezés alapján azonban az indokolásnak tartalmaznia kell

a) a vádra történő utalást, a vád szerinti minősítést, szükség esetén a vádirati tényállás lényegének ismertetését,

b) a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, a vádlott korábbi büntetéseiire vonatkozó adatok közül azokat, amelyek a határozat meghozatalakor jelentőséggel bírtak,

c) a bíróság által megállapított tényállást.

[31] A jelen ügyben azonban az ítélet indokolása az I. és II. r. vádlott vonatkozásában nem tartalmazza a Fővárosi Nyomozó Ügyészség Ny.2032/2019. számú vádiratának III. tényállási részben foglalt 26. és 27. tényállásait, holott a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatukat a vádiratban terhükre rótt valamennyi bűncselekmény tekintetében megtették, és az elsőfokú bíróság e tartalommal fogadta azt el mindkét vádlott esetében, és állapította meg a vádlottak bűnösségét a váddal egyezően. A hiányzó történeti tényállások folytán az ítéltábla a korlátozott felülbírálat mellett is vizsgálendő tényezőket e körben nem tudta értékelés alá vonni, e két tényállás vonatkozásában nem volt lehetséges a vádlottak bűnösségére vont következtetés helyességének, illetve a cselekmények jogi minősítése törvényességének, ennek következtében a halmazati büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésnek a vizsgálata sem, ahogy a felülbírálat jellegéből adódóan nem volt lehetőség a hiányzó tényállások pótlására sem.

[32] A fentiekre figyelemmel tehát az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása I. r. és II. r. vádlottak esetében a rendelkező résszel ellentétes, amely szabálysértés a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút eljárási szabálysértés valósít meg. Erre figyelemmel az ítéltábla Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r.

vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 608. § (1) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. Az ítéltábla a Be. 611. § (1) bekezdése alapján a megismételt eljárásra vonatkozóan annyiban ad iránymutatást, hogy az eljárást e két vádlott vonatkozásában a tárgyalási szaktól meg kell ismételni, és a megismételt eljárás alapján megállapított történeti tényállást az érdemi határozatnak teljeskörűen tartalmaznia kell.

[33] Tekintettel arra, hogy Terhelt3 III. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt10 X. r. vádlottak esetében a büntetőjogi felelősség megállapítása a beismerő nyilatkozatok törvényes elfogadásán alapult, míg a Kúria már hivatkozott BH2021. 327. számú eseti döntésében is kifejtettekre figyelemmel az I-II.r. vádlottól eltérő bűncselekményben bűnösnek kimondott Terhelt7 VII.r. vádlott cselekményével összefüggésben a tényállás megállapítására tárgyaláson felvett bizonyítás alapján került sor, továbbá e vádlottakat érintően a [34] bekezdésében írtak szerint a hatályon kívül helyezésnek perjogi indoka nem állt fenn, az elsőfokú ítélet I-II. r. vádlottak tekintetében történt hatályon kívül helyezése a III. r., VII. r., VIII. r. és X. r. vádlott esetében az érdemi felülbírálatnak nem volt akadálya.

[34] Terhelt3 III. r., Terhelt8 VIII. r. vádlottakat érintően az eljárási szabályok vizsgálata során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság döntése meghozatalakor az eljárási szabályokat megtartotta, törvényesen fogadta el végzéssel a III. és VIII. r. vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát is, miután a nyilatkozat elfogadásának a Be. 504.§ (2) bekezdés a), b), c) pontjaiban meghatározott feltételei fennálltak. Terhelt10 X. r. vádlott – aki a Be. LXV. Fejezetében foglaltak szerint egyezséget kötött az ügyészséggel – az előkészítő ülésen a Be. 732. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az egyezséggel egyezően beismerte a bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, így az elsőfokú bíróság a Be. 733. §-a alapján törvényesen hagyta jóvá az egyezséget, az egyezés jóváhagyását követően pedig – a Be. 736. §-ának megfelelően – az eljárást a Be. 504-505. §-ában foglaltak szerint folytatta. A törvényszék a beismerő nyilatkozatot nem tett Terhelt7 VII. r. vádlott cselekménye kapcsán is a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, így a másodfokú felülbírálatnak a III., VII., VIII. és X. r. vádlott vonatkozásában eljárásjogi akadálya nem volt, ilyenre a felek sem hivatkoztak.

[35] A bejelentett fellebbezések tartalmára tekintettel a III., VIII. és X. r. vádlottak vonatkozásában a már ismertetett szabályoknak megfelelően a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[36] Az ítéltábla Terhelt3 III. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlottak nyilvános ülésen tett előadása eredményeként az elsőfokú ítéletnek a vádlottak személyi körülményeire vonatkozó részét – miután a Be. 561. § (3) bekezdés b) és c) pontja külön nevesíti a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és a bíróság által megállapított tényállást, ennek következtében a személyi rész nem a korlátozott felülbírálat esetén a másodfokú eljárásban irányadó, ekként megváltoztathatatlan tényállás része – azzal egészíti ki, hogy

[37] – Terhelt3 III. r. vádlott fele részben tulajdonosa a cég16. – nek, az általa gondnokolt testvére tartására havi 39.000 forintot fizet, jelenleg 198.000 forint havi jövedelemmel rendelkezik, a 200.000 forint értékű kisteherautó már nem lépezi a tulajdonát

[38] – Terhelt8 VIII. r. vádlott mezőgazdasági gépszerelő szakképesítéssel rendelkezik, a cég17. tulajdonosa és ügyvezetője. Az ítéltábla VIII. r. vádlott tekintetében mellőzte a Békéscsabai Járásbíróság 10.B.273/2016/18. számú ítéletével – mely a Gyulai Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.386/2017/7. számú ítéletével 2018. március 24. napján emelkedett jogerőre – megállapított 1 év próbára bocsátás feltüntetését. A Btk. 97. § (2) bekezdés 1. mondata akként rendelkezik, hogy a büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat a közhiteles hatósági

nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig. A bünygyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. tv. 20. § b) pontja szerint a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat próbára bocsátás alkalmazása esetén a próbaidő, annak meghosszabbítása esetén a meghosszabbított próbaidő elteltétől számított három évig kell nyilvántartani. A nyilvántartási időt követően hátrányos jogkövetkezmény már nem állapítható meg az elítélttel szemben – e szabály alól kivételt csak a visszaesés és az ahhoz fűződő, a büntető törvényben meghatározott hátrányos jogkövetkezmények tekintetében tett a törvény. A másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítvány a próbára bocsátást már nem tartalmazza, amely adatot pedig a bünygyi nyilvántartás már nem tartalmaz, azt nem létező adatnak tekintendő (BH2019. 154. határozat), ezért volt szükséges ezen adat mellőzése.

[39] A már ismertetett eljárási szabályok szerint az ítéltábla Terhelt10 X. r. vádlott vonatkozásában nem vizsgálta a tényállás megalapozottságát, azonban a másodfokú bíróság a történeti tényállást elírás vagy számítási hiba esetén ebben az esetben is helyesbítheti, ez azonban érdemi változást nem eredményezhet (EBD2019. B.20.). Értelemszerűen a tényállás kijavítására csak akkor kerülhet sor, ha a határozat kijavításának általános feltételei egyébként is fennállnak (BH2022. 34.). A Be. 453. § (1) bekezdése a határozat kijavítását az elírás vagy számítási hiba esetén teszi lehetővé, amennyiben az nem változtat a határozat érdemén. A jelen ügyben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás II/23. pontjának 11. bekezdésében (27. oldal 8. bekezdés) elírás folytán tévesen szerepel a 476.250 forint kifizetésének dátumaként 2020. szeptember 25-e, az helyesen 2018. szeptember 25. napja, ezért azt az ítéltábla a Be. 453. § (6) bekezdése alapján kijavította.

[40] Terhelt7 VII. r. vádlott vonatkozásában – miután esetében a felülbírálat a bejelentett fellebbezések irányultságára tekintettel teljeskörű volt – az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett, tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaztak, tényállását a VII. r. vádlott tagadásával szemben főként a tárgyalás anyagává tett okirati bizonyítékok, a törvényesen – helyesen az 1998. évi XIX. tv. rendelkezései alapján – beszerzett lehallgatási anyagok, I. és II. r. vádlott beismerő nyilatkozata alapján, e bizonyítékok összességének mérlegelésével állapította meg. Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályoknak megfelelően tette tárgyalás anyagává a VII. r. vádlott vonatkozásában releváns telefonbeszélgetéseket. A 2018. április 8-án 09:58:02 órakor elhangzott beszélgetésben (nyomozati iratok I. kötet 357. oldal) – melyet VII. r. vádlott kezdeményezett – Terhelt7 VII. r. arról tájékoztatta Terhelt1 I. r. vádlottat, hogy a beszélgetés napjától lesz fönt terasz, „a holnapi naptól számolnak”, majd megbeszéli a találkozás időpontját is: I. r. vádlott úgy emlékezett, hogy eddig 15-e felé találkoztak, így megegyeztek abban, hogy hónap közepe felé telefonálnak. E beszélgetésből egyértelmű következtetés volt vonható arra, hogy a teraszhasználathoz kapcsolódóan történik a „számolás”, és az is, hogy annak időpontja a hónap közepén esedékes. A nyomozati iratok III. kötet 671. oldalán található a Budapest Főváros egyéb érdekelt3 átírat, melyből megállapíthatóan a egyéb9 a cím36. szám alatt a cselekmény időpontjára vonatkozóan rendelkezett közterület-használati engedéllyel, az erre vonatkozó szerződéseket is tartalmazza a nyomozati irat (a kérdéses időszakra vonatkozóan a III. kötet 711 – 755. oldal). A szerződés szerint a egyéb9t üzemeltető cég14 a cím36. sz. előtti járdán 14 négyzetméter vendéglátó terasz vonatkozásában rendelkezett közterület-használati engedéllyel, melyért a használati díjat a szerződés aláírásakor a teljes időszakra előre kellett a egyéb érdekelt1 Közterület-használati díj számlájára befizetni. A befizetésről szóló bizonylatokat a nyomozati irat tartalmazza, így

ellenőrizhető volt, hogy pl. a 2018. szeptember 1. és 2018. november 30. napja közötti időszakra vonatkozó 289.956 forint befizetése 2018. augusztus 31. napján történt meg (nyomozati iratok III. kötet 711. és 727. oldal). E szerződések és befizetési bizonylatok alapján rögzíthető az is, hogy a közterület-használat díját nem készpénzben kellett a közterületfelügyelőknek átadni, azt meghatározott számlára a használat előtt kellett befizetni. Ha pedig a közterület-használat az engedély szerint szabályosan történt, nem lett volna ok arra, hogy VII. r. vádlott I. és II. r. vádlott részére bármilyen fizetést teljesítsen. A VII. r. és II. r. vádlott között 2018. április 16-án 10:03:53 órakor elhangzott beszélgetésben II. r. vádlott arról érdeklődött, hogy mehetnek-e VII. r. vádlotthoz, aki helyeselt, de az időpontot nem tudta meghatározni, de közölte azt is, hogy majd odaadja a pénzt a kollégájának. Ez alkalommal egyeznek meg abban is, hogy maradnak a „húszezernél, mint tavaly” (I. kötet 638. oldal). E beszélgetés alapján pedig aggálytalanul volt megállapítható, hogy pénz átadásáról, és nem a VII. r. vádlott által hivatkozott kuponról volt szó a VII. r. és a II. r. vádlott között, és miután a közterület-használati díjat nem az I. és II. r. vádlottak részére kellett átadni készpénzben, az átadott pénz a VII. r. vádlott részére juttatott előny – az engedélyezettnél nagyobb terület használata – ellenértéke volt. Az I. r. vádlott tárcájában talált feljegyzés pedig az elsőként ismertetett beszélgetés tartalma alapján az október – november hónapokra vonatkozóan a pénz átvételének dátumát – és nem a fizetendő pénzösszeget – jelölték. E bizonyítékok alapján rögzített tényeket I. és II. r. vádlott tényállással egyező beismerő nyilatkozata megerősítette. Mindezek alapján a VII. r. vádlott védőjének a VII. r. vádlott cselekvőségét rögzítő II/19. pontjában rögzített tényállás megalapozatlanságára vonatkozó hivatkozása nem volt eredményes. Terhelt7 VII. r. vádlott és védője felmentésre irányuló fellebbezése lényegében az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységét, a mérlegelését támadja, amely azonban a felülmérlegelés tilalma folytán – amely annyit jelent, hogy a megalapozott tényállás esetén a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette [Be. 593.§ (2) bekezdés, EBH2019. B.9. 53. pont] – eredményre nem vezethetett.

[41] Terhelt8 VIII. r. vádlott vonatkozásában az ítéltábla a fentebb kifejtettekre tekintettel mellőzte a Békéscsabai Járásbíróság 10.B.273/2016/18. számú ítéletének hatályon kívül helyezésére, az alkalmazott próbára bocsátás megszüntetésére, valamint a folytatólagosan elkövetett zaklatás vétsége miatti büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, miután az intézkedést a VII. r. vádlott másodfokú eljárásban szerzett erkölcsi bizonyítványa már nem tartalmazza. Erre figyelemmel a Békéscsabai Járásbíróság ítéletének – mely a Gyulai Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.386/2017/7. számú határozatával 2018. május 24. napján emelkedett jogerőre – a 29-30. oldalain rögzített tényállását is mellőzte az ítéltábla.

[42] Az elsőfokú bíróság a bejelentett fellebbezésekre, valamint a vádlottak által tett beismerő nyilatkozat elfogadásán alapuló bűnösség megállapítására tekintettel I., II., III., VIII. és X. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 562. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint teljesítette az indokolási kötelezettségét is, így kitért a Be. 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjaiban, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározottakra, valamint megjelölte az alkalmazott jogszabályokat is, míg a VII. r. vádlott esetében indokolási kötelezettségének eleget tett, az iratoknak megfelelően részletesen ismertette az eljárás során feltárt bizonyítékokat, az így feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, melynek eredményeként a logika szabályai szerinti mérlegeléssel állapította meg a tényállást, mérlegelő tevékenységéről a szükséges részletességgel ítéletében számot adott.

[43] A másodfokú eljárásban irányadó tényállásra és az ügyiratok tartalmára is figyelemmel III., VII., VIII. és X. r. vádlott felmentésére, velük szemben az eljárás megszüntetésére okot adó körülmény nem volt megállapítható, a vádlottak bűnösségére vont

elsőbírói következtetés helytálló, a cselekmények jogi minősítése pedig megfelel az anyagi jogi szabályoknak. Terhelt10 X. r. vádlott esetében a vádlott terhén megállapított 1 rb., felbujtóként folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségeként értékelt cselekmény jogszabályi hivatkozását – melyet az ügyességgel kötött egyezség is helyesen rögzített – elírási hiba folytán az elsőfokú ítélet helytelenül tartalmazta, ezért azt az ítéltábla a Be. 453. § (6) bekezdése alapján – figyelemmel a 453. § (1) bekezdésében foglaltakra is – a rendelkező rész szerint kijavította.

[44] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést a törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[45] A bíróság feladata az ítélkezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is.

[46] Az alkalmazandó joghátrány meghatározásakor irányadó körülményeket Terhelt3 III. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság nagyrészt hiánytalanul feltárta, súlyuknak megfelelően értékelte, ezen értékelésről megfelelően számot adott, a másodfokú bíróság e körülmények kiegészítését az alábbiak szerint tartotta szükségesnek:

- mindhárom vádlott esetében nyomatékos enyhítő körülmény a további időmúlás, valamint az a körülmény, hogy hosszú ideig álltak az eljárás hatálya alatt
- enyhítő körülményként értékeli Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában megromlott egészségi állapotát
- Terhelt8 VIII. r. vádlott vonatkozásában a súlyosító körülmények közül mellőzi a korábbi büntetésre való utalást, az enyhítő körülményeket akként pontosítja, hogy egy kiskorú és egy nagykorú, felsőfokú tanulmányokat folytató gyermeke tartásáról gondoskodik.

[47] Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte súlyosító körülményként mindhárom vádlott esetében az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, miután – szemben a III. r. vádlott védőjének azzal a hivatkozásával, hogy az csak akkor vehető figyelembe súlyosító tényezőként, ha azt statisztikai adat alátámasztja – a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény III/11. pontja értelmében a bűncselekmények elszaporodottsága akkor súlyosító körülmény, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál, amely e bűncselekmények vonatkozásában a főváros területére nézve köztudomású tény.

[48] A büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, hogy a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. A büntetést befolyásoló körülményeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem az enyhítő és súlyosító körülmények száma, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal

szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt. A vádlottak terhén megállapított cselekmény a büntetési tételkeret alapján a nagyobb tárgyi súlyú, a korrupciós bűncselekmények negatív társadalmi hatása folytán a jelentősebb társadalomra veszélyességű bűncselekmények közé tartozik(absztrakt társadalomra veszélyesség). Nem hagyható figyelmen kívül azonban, hogy a korrupciós cselekményre milyen ügyben, milyen körülmények között és kinek a kezdeményezésére került sor, a korrupciós kapcsolat a törvényes eljárás milyen mértékű sérelmével és mekkora káros következményekkel járt(konkrét tárgyi súly). Ez utóbbit vizsgálva a másodfokú bíróság álláspontja szerint a cselekmények konkrét tárgyi súlya az aktív vesztegetői oldal esetében az adott minősítésen belül csekélyebbnek tekinthető.

[49] Terhelt3 III. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság a vádlottak terhére rótt bűncselekmények konkrét tárgyi súlya, a személyükben rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a büntetési célok elérése érdekében a vádlottakkal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. A feltárt bünteteskiszabási körülmények mellett a jelen esetben a büntetési célok közül az egyéni megelőzés követelménye került előtérbe mindhárom vádlott esetében, elsődleges cél az, hogy a büntetéssel elérhető legyen, hogy a jövőben tartózkodjanak újabb bűncselekmény elkövetésétől. Erre figyelemmel a büntetés mértékének meghatározásakor is helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottakkal szemben a Btk. 80. § (2) bekezdésében rögzített középértéket el nem érő, a büntetési tételkeret alsó határát közelítő tartamú szabadságvesztés büntetést szabott ki. Terhelt8 VIII. r. vádlott vonatkozásában az ítéltábla mellőzte a Békéscsabai Járásbíróság által meghatározott próbára bocsátás megszüntetését, és ezzel együtt az elsőfokú bíróság rendelkezését a zaklatás vétsége miatti bünteteskiszabásra vonatkozóan, ezért – figyelemmel a vádlottak közötti belső arányosságra is – a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítését is szükségesnek tartotta.

[50] Ugyancsak helytálló volt a VII. és a VIII. r. vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdésén alapuló felfüggesztése is. A másodfokú bíróság azonban a már a nyomozás során is feltáró jellegű, bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tévő, büntetlen előéletű, megbánó magatartást tanúsító, a bűncselekmény elkövetése óta kifogástalan életvezetésű Terhelt3 III. r. vádlott esetében is indokoltnak tartotta a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztését. A próbaidő tartamát a Btk. 85. § (2) bekezdésében írt keretek között, elsődlegesen a III. r. vádlott terhén megállapított bűncselekmények tárgyi súlyára tekintettel hosszabb tartamban – négy évben – határozta meg. A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére tekintettel mellőzte az ítéltábla a közügyektől eltiltás mellékbüntetést, miután kiszabásának Btk. 61. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei ennek következtében már nem állnak fenn.

[51] A vádlottakkal szemben így kiszabott büntetés szükséges, és egyben elegendő is a büntetési célok, a vádlottak és más személyek jogkövető magatartásának eléréséhez, a társadalom védelme érdekében annak megelőzéséhez, hogy a vádlottak vagy más bűncselekményt kövessen el. Erre figyelemmel az ítéltábla a kiszabott büntetés további lényeges enyhítésére a társaival ellentétben a bűncselekmény elkövetését tagadó, megbánást nem tanúsító Terhelt7 VII. r. vádlott vonatkozásában nem látott indokot, így a védelemnek a tartam mérséklésére irányuló fellebbezése – a Be. 605. § (2) bekezdésében rögzített rendelkezést is szem előtt tartva, nem vezetett eredményre.

[52] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, továbbá a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának meghatározására vonatkozó elsőfokú rendelkezések VII. és VIII. r. és X. r. vádlott vonatkozásában törvényesek. Terhelt3 III. r. vádlott esetében ugyancsak törvényesen

határozta meg a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozataként a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján a börtön fokozatot, azonban a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére tekintettel az ítéltábla nem látta indokoltnak, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a szabadságvesztés büntetésből annak fele része kitöltését követő napon szabaduljon feltételelesen, ezért a feltételes szabadágra bocsátás legkorábbi időpontját III. r. vádlott esetében a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint határozta meg.

[53] Miután Terhelt3 III. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r. és – az ügyészséggel kötött egyezség jóváhagyására tekintettel kiszabott büntetés alapján – Terhelt10 X. r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki a bíróság, erre figyelemmel – és mert VII. r., VIII. r. és X. r. vádlott érdekében bejelentett fellebbezések az előzetes mentesítésben részesítésre is irányultak – a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján a bíróságnak vizsgálnia kellett azt is, hogy a vádlottak érdemesek-e az előzetes mentesítésre. Az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozata szerint ugyanis az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja a Btk. 102. § (1) bekezdésében szabályozott előzetes bírósági mentesítés lehetőségét és arról az ítéletben rendelkezzen. A határozat kifejti, hogy „A mentesítés alapjogi forrása az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az emberi méltósághoz való jog. Az Alkotmánybíróság szerint az emberi méltósághoz való jogból következik, hogy az elítélteknek lehetőséget kell biztosítani a rehabilitációra, arra, hogy jogsértés nélkül helytálljanak egy szabad társadalom feltételei között. A reszocializáció pedig megköveteli, hogy az arra objektív szempontok alapján érdemesült elkövető számára egy későbbi, büntetéstől mentes életvitel feltételeit a jog megteremtse. Ez nem csupán a terhelt érdeke, hanem a társadalomé is, minthogy a büntetőjogon kívüli megszorítások megszűnésével, a büntetlen előéletűeket megillető tisztségek ellátására, állások betöltésére való új lehetőségek megnyílása növeli elhelyezkedési esélyeiket, ami pedig csökkenti a társadalmi gondoskodás költségeit, lehetővé teszi az elítélt számára a bűnismétlés elkerülését.”

[54] A Btk. 102. § (1) bekezdés értelmében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. A büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítés kivételes, mérlegelésen alapuló, rendkívüli jellegű intézkedés. A felfüggesztés feltételeinek fennállása nem jelenti automatikusan az érdemesség meglétét. Az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni [BJD 9986.], de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is [BH1983.221.]. A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet megalapozhatják [BJD 8779.], de egyben ki is zárhatják. A már értékelt körülményeknek az érdemesség vizsgálata során történő ismételt figyelembevétel tehát a kétszeres értékelés tilalmát nem sérti. Az elkövetett korrupciós jellegű bűncselekmény ellenére az eljárás adatai, különösen a VIII. r. és a X. r. eljárás során tanúsított magatartása, bűnösségre is kiterjedő beismerő nyilatkozata, valamint a VIII. és X. r. vádlott terhére rótt cselekmény alkalmoszerű elkövetési jellegére tekintettel, és figyelemmel a cselekmény elkövetése óta tanúsított kifogástalan magatartásukra is az ítéltábla úgy ítélte meg, az előzetes mentesítésben részesítésre érdemesek, ezért Terhelt8 VIII. r. és Terhelt10 X. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. Terhelt3 III. r. esetében a többszörös halmazatra, Terhelt7 VII. r. vádlott vonatkozásában pedig a cselekmény tartós, huzamos elkövetésére és a bűncselekményével való szembenézés hiányára tekintettel az ítéltábla álláspontja az, hogy a vádlottak előzetes mentesítésre való érdemessége nem állapítható meg.

[55] Az ítélet egyéb rendelkezései – a bűnjelekkel kapcsolatos és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései – szintén megfelelnek a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek.

[56] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül Terhelt3 III. r. vádlott személyazonosító igazolványának számát, Terhelt7 VII. r. vádlott születési idejére vonatkozó adatokat, anyja nevét, állandó tartózkodásra jogosító kártyájának számát, lakcímét javította, Terhelt8 VIII. r. vádlott Be. 10. § (1) bekezdés 11. pont szerinti lakcímét feltüntette, a Be. 10. § (1) bekezdés 15. pontja szerinti tényleges tartózkodási helyét – mely egyúttal a Be. 10. § 10. pontja szerinti kézbesítési címe is – megjelölte.

[57] A másodfokú bíróság az előkészítő ülés napjának feltüntetését mellőzte, ugyanis a Be. 561. § (1) bekezdés értelmében azonban az ügydöntő határozat bevezető részében a tárgyalási napok megjelölését kell feltüntetni. Az elsőfokú bíróság a 2022. március 21. napján tartott előkészítő ülésen meghozott 61. sorszámú ítéletével hozott ügydöntő határozatot Terhelt11 XI. r. és terhelt13 XIII. r. vádlottra, majd ugyancsak 61. sorszám alatt hozta meg 2022. március 24. napján az ügy további vádlottja vonatkozásában az ítéletet. A tárgyalási jegyzőkönyvben sem tüntette fel a törvényszék az ítélet sorszámát, ezért az ítéltábla – egyetértve a főügyészi indítvánnyal – a jegyzőkönyv sorszámával egyezően 22.B.118/2021/61-IV. számra javította az elsőfokú ítélet ügyszámát

[58] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott okból hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította, Terhelt3 III. r., Terhelt8 VIII. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak tekintetében a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[59] A másodfokú eljárásban a tolmácsolással, illetve fordítással felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezésre, miszerint az állam viseli azt a költséget, amely annak kapcsán merült fel, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri – rendelkezett.

[60] A Fővárosi Ítéltábla ítéletének az elsőfokú ítéletet Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vonatkozásában hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróságot új eljárására utasító rendelkezésével szemben a Be. 627. § (1) bekezdése alapján van helye fellebbezésnek, melyet az ügyészség a Be. 582. § (3) bekezdése szerint a kézbesítéstől számított nyolc napon belül jelenthet be. A másodfokú ítélet egyéb rendelkezései elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2023. február 15.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

előadó bíró

dr. Sárecz Szabina Martina

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2022. március 24. napján kelt 22.B.118/2021/61-IV. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.223/2022/31. számú ítéletével Terhelt3 III.

r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r. és Terhelt10 X. r. vádlott vonatkozásában 2023. február 15. napján jogerős.

Budapest, 2023. február 15.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: